

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

Теоретично будь-яка компанія може фінансувати підприємство або новий бізнес за рахунок власних фінансових коштів, або за рахунок залученого капіталу. Самофінансування є оптимальним варіантом для початку розвитку діяльності, оскільки характеризується такими перевагами: простота залучення; відсутність боргів і зобов'язання виплачувати відсотки; незалежність від партнерів по бізнесу, а значить вільний вибір при прийнятті рішень; немає необхідності віддавати частку прибутку співвласникам; ризикувати власним капіталом краще, ніж залученим.

Єдиним недоліком і головною перепорою для підприємців-початківців зазвичай є відсутність достатньої суми власного капіталу і чималий строк для його накопичення. А отже, існує необхідність у залученні додаткового капіталу.

Принципова відмінність власного і позикового капіталу – різний рівень необхідної прибутковості, що пов'язане з різним рівнем ризику для власників цього капіталу.

Таким чином, підприємство, що використовує тільки власний капітал, має найвищу фінансову стійкість (його коефіцієнт автономії дорівнює одиниці), але обмежує темпи свого розвитку і не використовує фінансові можливості приросту прибутку на вкладений капітал.

На сьогодні існують різні інструменти залучення капіталу. Серед основних виділяють:

- 1) традиційні (державне фінансування та банківський кредит);
- 2) інноваційні/альтернативні (самофінансування (бутстрепінг); модель 3F; бізнес-ангели; венчурні фонди; краудфандинг; мезонінний кредит; IPO (первинне публічне розміщення акцій))

1. Онишко С.В. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку. Ірпінь: Національна академія ДПС України. – 2004. – 434с.

ОСОБЛИВОСТІ КАЛЬКУЛЮВАННЯ СОБІВАРТОСТІ ПРОДУКЦІЇ ХЛІБОПЕКАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

доц. **Карінцева О.І.**, доц. **Харченко М.О.**, студент гр. Е-21 **Соловійова М.С.**
Сумський державний університет (Україна)

В останній час підвищується роль управлінського обліку в управлінні підприємством, і особливо собівартості, як основного показника діяльності. Облік цього показника необхідно для: а) визначення собівартості всієї продукції та її окремих видів; б) встановлення ціни на продукцію [1,2].

Є багато методів калькулювання собівартості але на підприємствах хлібопекарної промисловості найчастіше використовують попроцесний метод. Саме цей метод застосовується для підприємств з виробництвом однорідної продукції. За попроцесною методикою не потрібно пов'язувати матеріальні ресурси, трудові та накладні витрати з окремим замовленням

покупця. У даному разі витрати акумулюються у виробничих підрозділах і їх розподіл відбувається на всі одиниці, що пройшли через підрозділ на протязі певного періоду.

Для реформування на хлібопекарних підприємствах системи обліку витрат і калькулювання собівартості продукції бажано запроваджувати такий метод калькулювання собівартості продукції, який дозволить найбільш точно розподілити витрати між всіма видами продукції. Так, розрахунок собівартості окремих продуктів на хлібопекарних підприємства можна провести за допомогою розподілу за нормою виходу, а у деяких випадках можна застосувати розподіл витрат відповідно до сукупних споживчих властивостей. Крім того, при застосуванні попроцесного методу підприємствами хлібопекарського виробництва можуть використовуватися елементи нормативного методу. А саме, це систематичне виявлення відхилень фактичних витрат від діючих норм та нормативів, а також виявлення зміни цих норм [1,2]. За рахунок цього, можливо своєчасно визначити економію ресурсів, таким чином оптимізувати собівартість продукції і підвищити ефективність діяльності в цілому.

1. Ковтун С. Управление затратами. / С. Ковтун, Н. Ткачук, С. Савлук. – Х.: Фактор, 2007. – 272 с.

2. Іванюта П. В. Управління ресурсами і витратами: навч. посіб. / П. В. Іванюта, О. П. Лугвіська ; За ред. Іванюти С.М. – К. : ЦУЛ, 2011. – 320 с.

ФОРМУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМ ПОРТФЕЛЕМ ПІДПРИЄМСТВА

д.е.н., доцент **Кобушко І. М.**, студентка гр. Ф-21 **Алексєєва С.О.**
Сумський державний університет (Україна)

Розвиток підприємства будь-якої галузі практично неможливий без ведення активної і в той же час раціональної інвестиційної політики. Через ефективне інвестування коштів або їх залучення відбувається максимізація прибутку, впровадження новітніх технологій, розширення господарської діяльності та інвестиційного потенціалу підприємства, що призводить до підвищення конкурентоспроможності. Ключовим завданням для ведення виваженої та ефективною інвестиційної діяльності є формування, оптимізація та управління портфелем інвестицій господарюючого суб'єкта.

У процесі формування інвестиційного портфеля необхідно забезпечити реалізацію основної мети – розробка і рух згідно інвестиційної стратегії через підбір найбільш ефективних інвестиційних проектів та фінансових інструментів. Постановка конкретних локальних задач у межах інвестиційної стратегії, визначення бажаного рівня ризику та доходу дозволяє обрати тип інвестиційного портфелю і відповідні фінансові інструменти. Основні задачі формування інвестиційного портфелю: мінімізація ризиків, забезпечення ліквідності та отримання запланованого рівня прибутку.